

Eesti Õpetajate Liidu

~~täienduskursused~~ 1. — 13. aug. 1938. a. Tartus.

EESTI PEDAGOOGIKA

ARHIIVMUUSEUM

Teated nr. 4.

FOND Toimetanud Joh. Käis.

Tööjuhatusi ja seletusi iseseisvate tööde kohta.

Alljärgnevad tööjuhatused ei ole mõeldud ettekirjutatud muutmata kavana, — nende eesmärk on vaid selgitada tööülesandeid ja nende täitmise võimalusi. Oleks just soovitav, et tööjuhatusi täiendataks tarvidust mööda, tegelikust tööst saadud kogemuste põhjal.

Ainult testide juhatuskirju tuleks täita enam-vähem täpselt, kuid siingi on mõeldavad erinevused, näit. ajamääras.

Tööjuhatustes (samuti Teadetes nr. 3, lk. 8—11) nimetatud eestikeelset kirjandust peaks hankima endale iga kursuslane. Võõrkeelse (eriti soomekeelse) kirjanduse muretsemine oleks samuti soovitav (tellida võib raamatuid näiteks „Töökooli“ kaudu). Kuid võõrkeelset kirjandust saab ka laenutada raamatukogudest; neist olgu mainitud Tallinna Pedagoogilise Muuseumi raamatukogu (pöörduda Muuseumi direktori poole, Sakala 53), Tartu Ped. Muuseumi raamatukogu (Kompaini 5). Samuti on olemas võõrkeelseid pedag. raamatuid kohalike koolivalitsuste raamatukogudes.

Võimalust mööda tahavad aidata kaasa raamatute hankimisel ka lektorid, kes teemad andnud.

Kui osutub võimalikuks kontakti hoida teiste kursustestega, kes on valinud iseseisvaks tööks sama teema, siis võiks sedagi soovitada. Kahjuks ei saa tehnilistel põhjustel anda täielikku ülevaadet teemade valiku kohta, kuid mõnel määral on kavatsatud seda teha „Õp. Lehe“ kaudu.

Muidugi saab ja tuleb kasutada töös ka kursuste loengute kokkuvõtteid. Teatavasti ilmub osa loenguid

täielikul kujul „Kasvatuses“ ja „Kooli uuenduslases“ (alates septembrist s. a.). Peale selle valmib hiljemalt 1. dets. s. a. koguteos kursuste tööst. Kuid ei või oodata töö algusega nii kaua, sest enamik teemasid nõuab tööleasumist kohe õppeaasta alguses. Ilmuvat materjali saab eduga kasutada ka siis, kui esialgne töökava juba koostatud ja tööga algus tehtud.

Tähelepanuks: 1. Iga töö juures olgu ka andmed koolis töötavate klassikomplektide, õpilaste arvu ja koosseisu (tütarlapsed, poisid) kohta. Muud andmed õpetaja enda äranägemisel.

2. Kõik õpilastööd varustatakse kuupäevaga. Samuti olgu kuupäev (ka kellaaeg) testide ja katsete puhul.

3. Kasutatud kirjanduse loetelu paigutatakse töö lõppu.

I TEEMA.

1. Kirjeldada esimesi muljeid 10-15 õpilase kohta ja võrrelda neid aasta jooksul ilmnenud isiksuse omadustega.

Esimesed muljed on sagedasti mõõtuandvad suhete kujunemisel õpetaja ja õpilase vahel. Käesolev harjutus taotleb:

a) võimaldada kontrollida oma esimeste muljete tabavust;

b) tehtud tööde kokkuvõtetest saada andmeid, millised omadused on õieti märgatavad esimesel kokkupuutumisel ja milliseid muljeid võib vähem usaldada (kui üldse on vahet selles suhtes).

Esimese kirjelduse pikkus on jäetud vabaks — selle järele, mis kellelegi esimesel tutvumisel on paistnud iseloomustavana. Kui keegi suudab juba esimeste muljete põhjal anda pikemaid isiksusekirjeldusi (enam kui lehekülg), võib õpilaste arvu vähendada. Soovitav oleks teha iga õpilase kirjeldus eri lehel, siis oleks pärast kerge kõrvutada iga õpilase kohta tehtud iseloomustusi. Tehtud kirjeldus kõrvale panna, kuni aasta lõpul

on valmistatud üksikasjalisem ülevaade. Lõppkokkuvõttes ära tähendada eksimusi ja tabavaid iseloomustusi. Iga isiksuseomaduse nimetamise järele tuua selle oletamise põhjendusi: näiteid käitumisest. Esimeses kirjelduses selgelt ära märkida, mis on järeldatud nähtud faktidest, mis üldiste muljete, „intuitsiooni“ põhjal.

2. Kuidas mina lahendasin ühe õpilase käitumisprobleeme.

Siin tuleks kirjeldada:

a) Raskusi, mis tekkisid õpilastega.

b) Andmeid tema isiksuse kujunemise kohta ja üksikasjalisem isiksusekirjeldus probleemi kerkimise ajal. Andmed peaksid sisaldama lisaks tavalistele andmetele (vanus, sugupool, rahvus, klass ja kehaline tervis ning jõuküllus, välimus) veel järgmisi andmeid, niipalju kui neid on võimalik saada: intelligentsus ja temperament, püsivus, alistuvus või valitsemistendents, kas kinnine, endasse süvenenud või kergelt saavutab kontakti teistega, huvid, väärtused, kombed, elusihid, nende taotlemisviisid, meelelahutused, õnnestumised ja ebaõnnestumised, enesetundmine, huumorimeel, kas on neurootilisi sümptoome, kas käitumine on ühesugune nii koolis kui ka kodus ja mujal, usuelu.

c) Kava, mis koostati tema üleaitamiseks raskustest. Selle koostamisel võib kasulik olla eraldada tegureid ja takistusi, mida pole võimalik muuta, nendest, mida võiks muuta.

d) Milliseid tulemusi andis selle kava teostamine ja kus tuli teha muudatusi esialgses kavas?

Isiksuse tundmaõppimisel ja kirjeldamisel kasutada ka loengute kokkuvõtteis ilmuvaid juhatusi.

E. B a k i s (Tartu, Pargi 1—2).

3. Selgitada õpilaste suhtumist koolis tarvitata-vaile karistustele.

Karistuste järjestamine raskuse järjekorras.

1. Paljundada $\frac{1}{16}$ poogna suurusele paberilchele järgmised karistused:

Kaebamine isale
Suuline märkus klassi ees
Koolist väljahvitamine
Kinnijätmine
Suuline märkus nelja sil-
ma all
Vitsad
Nurkapanek
Rahatrahv
Märkus koolitunnistusel
Märkus klassi päevaraa-
matus
Klassist väljasaatmine
tunni ajal.

(Kui koolil puuduvad paljundusabinõud, siis võib need karistused kirjutada tahvlile.)

2. Jagada need lehed ette teatamata õpilastele ja paluda, et nad nummerdaksid need karistused selles järjekorras, kuidas nad hindavad nende raskust. Kõige raskem paigutada esimeseks jne.

Ankeet on soovitav korraldada ühtaegu 2—3 klassis, et võrrelda nooremate ja vanemate õpilaste vastuseid. Kokkuvõtteid illustreerida diagrammidega.

Märkus: Enne ankeedi korraldamist on soovitav samasugune ülesanne lasta täita õpetajail, et pärast võrrelda õpetajate ja õpilaste keskmisi hindeid. Selgitada ka lahkuminekuid.

Kirjandust: Eesti algkooli lõpetaja. M. Raud. Algkooli lõpetajate moraalne tase. „Kasvatus“, mitmed artiklid, alates 1930. a. „Eesti Kool“ 1937, nr. 4.

4. Selgitada õppeainete meeldivust ja ebameeldivust.

Paljundada $\frac{1}{16}$ poogna suurusele paberilehele kõik vastavas klassis õpetatavad õppeained. Emakeel lahutada kaheks: keeleõpetuseks ja lugemisõpetuseks (van.

kl. kirjanduseõpetus). Kui koolil puuduvad paljundusvahendid, võib õppeained kirjutada klassi tahvlile.

Jagada need lehed ette teatamata õpilastele ja paluda ära märkida + -märgiga kõige meeldivam ja —märgiga kõige ebameeldivam õppeaine. Paberi vabaksjäänud osal lasta põhjendada, miks üks aine on meeldivaim ja teine ebameeldivaim. Seejuures on soovitatav õpilastele kinnitada, et nende vastuseid teistele õpetajatele ei näita ja et nende vastuste põhjal õpilaste kohta mingeid järeldusi ei tehta. Vastused võivad olla anonüümsed.

Ankeet on soovitatav kahes vanuselt erinevas klassis. Huvitav on ka ankeet ühe ja sama õppeaasta 2 kõrvalklassis, kui need on olemas.

Materjali läbitöötamine toimub nii, et arvutatakse, kui suur protsent + ja — hindeid langeb mingile õppeainele. Tulemused on soovitatav kujutada tulp-diagrammina.

Peale selle tuleb püüda analüüsida õpilaste põhjendusi.

Kirjandust: G. Brandell, Das Interesse der Schulkinder an den Unterrichtsfächern. Leipzig, 1915. A. Lilius, Kouluiän sielunelämä, IV pt. Porvoo, 1934.

5. Korraldada katse õpilaste omavahelise ühiskondliku järjekorra kindlaksmääramiseks ja võrrelda seda õpetaja(te) poolt ettevõetava järjestusega.

Jagada õpilastele ilma ette teatamata ja otstarvet selgitamata $\frac{1}{16}$ poogna suurused paberilehed.

Pöörduda klassi poole umb. järgmise sissejuhatusega: „Kujutlege, et teil tuleb minna ekskursioonile ilma õpetajata ja enda keskelt valida ekskursiooni juht, kes hoolitseks teie igakülgse heaolu eest ekskursiooni ajal. Kirjutage sellele paberilehele kõik endi kaasõpilased selles järjekorras, nagu teie neid sooviksite näha oma klassi juhina ekskursioonil. Asetage ka ennast järjekorras sellele kohale, kuhu te end arvate sobivat, ja tõmmake oma nimele joon alla...“

Pärast seda seletust mitte mingeid küsimusi ega seletusi mitte lubada. Segakoolides lasta järjekord määrata poiste ja tüdrukute vahel vahet tegemata.

Materjali läbitöötamine toimub nii, et iga õpilane saab igalt kaasõpilaselt nii mitu punkti, kui mitmendale kohale ta järjekorras oli asetatud. Need punktid liidetakse ja jagatakse katsest osavõtnute arvule. Nii viisi saadakse keskmine hinne, mida võib võrrelda õpilase enesehindega. Tulemused on soovitatav kujutada joondiagrammil.

Märkus: Enne õpilastega katse korraldamist on soovitatav samasugune ülesanne lasta täita kõigil õpetajatel, kellel vastavas klassis on tunde, et pärast võrrelda õpetajate ja õpilaste keskmisi hindeid.

Kirjandust: K. Reiniger, Über soziale Verhaltungsweisen in der Vorpubertät. Wien, 1925. E. Kaila. Mis on „vaim“? III pt. („Elav Teadus“ 46).

A. Elango (aadr.: Tartu, Eha 27—2).

6. Eesti koolides rakendatava individuaalse tööviisi põhijooni.

Töö võiks sisaldada kaks osa: 1) meil rakendatava ind. tööviisi põhimõttelised alused kirjanduse ja mitmesugustel kursustel kuulnud ettekannete alusel; 2) ind. tööviis koolipraktikas. Teine poolgi kannaks sisulise ülevaate iseloomu, sest puhtpraktilised näited ja seletused kuuluvad teemasse nr. 9.

Soovitatav on võrdlus näit. dalton-plaaniga, et esile tuua tunduvaid erinevusi mõlemas tööviisis. Võimaluse korral vaadelda ka meie ind. tööviisi mõju soome kooliuuenduslikule liikumisele.

Töö valmistamisel oleks kasulik luua kontakti õpetajatega (näit. kooliuuendusrühma liikmetega), kes on juba kavakindlalt kasutanud tööjuhatuste menetlust. Vajaduse korral saaks aadresse allakirjutanult.

Kirjandust (lisaks sellele, mis leidub „Teade-tes“ nr. 3, lk. 8—9):

„Kooliuuenduslase“ aastakäigud, alates 1934. a.

„Kasvatus“, alates 1929. a.

„Eesti Kool“ 1935 (selles ka paar polemiseerivat kirjutust).

Soome keeles: M. Sirkkola, Oman työn koulu.

Kirjutusi ajakirjades „Opettajain Lehti“, „Kansakoulun Lehti“, „Uudistuva kasvatus- ja opetustyö“, alates 1935. a. Neid ajakirju võib laenutada E. Õ. L. büroost või allakirjutanult.

Muu võõrkeelse kirjanduse loetelu leidub raamatus: Joh. Käis. Isetegevus ja indiv. tööviis.

7. Dalton-, winnetka- ja jena-plaani võrdlus.

Selle ülesande täitmine sõltub suurel määral kättesaadavast kirjandusest. Seepärast piirdugem nimelt olulisemate loeteluga:

Eesti keeles: Joh. Käis, Isetegevus ja ind. tööviis. 1935.

M. Univer, Ühendatud Decroly-süsteem ja dalton-plaan. 1933.

Inglise keeles: A. J. Lynch, Individual Work and the Dalton Plan. 1925.

Sama. The Rise and Progress of the Dalton Plan. 1926.

H. Parkhurst, Education on the Dalton Plan. 1924.

M. Vogel — C. Washburne, Two Years of Winnetka Research. 1928.

M. Pepper, The Winnetka Technique. 1928.

S. Logan, A Biographical Sketch of C. Washburne. 1929. (Kolm viimast raamatut on olemas Tallinna Pedag. Muuseumis.)

Saksa keeles: M. Steinhaus. Neuere Pädagogik im Ausland. 1925.

P. Petersen, Der Jena-Plan einer freien allgemeinen Volksschule. 1936.

W. Schneider, Unterrichtsführung im gruppenunterrichtlichen Verfahren (Jena-Plan). 1936.

8. *Eesti koolikirjandus õpilaste isetegevuse, eriti aga õpetuse individualiseerimise seisukohalt (võimaluse korral võrrelda soome koolikirjandusega).*

Töös võiks alguses heita pilku meie koolikirjandusse a-il 1925—30 ja siis jälgida, kuidas isetegevuse ja töö individualiseerimise nõue hakkab järjest tungima kooliraamatuisse, eriti uuetüübiliste õppe- ja tööraamatute, töövihkude, tööjuhatustekogude ilmumisega.

Kui ei suudeta uurida koolikirjandust kõigil aladel, võib piirduda mõnede ainetega, autori enda valikul, sest siingi on töösse süvenemine tähtsam kui pealiskaudne ülevaade kogu meie kirjandusest, mis on küllaltki suur.

Raamatute nimestikud on kõigil kirjastustel olemas.

Soomekeelset kirjandust võiks hankida allakirjutanu kaudu.

Sisu tsiteerimine on asjakohane.

9. *Minu katseid ja kogemusi individuaalse tööviisi teostamisel.*

Vastandina teemale „Eesti koolis rakendatava indiv. tööviisi põhijooni“ nihkub selles töös raskuspunkt küsimuse tegelikule küljele, kuna teoreetiliselt arutlusi sobiks paremini tuua vaid oma töökorralduse põhjenduseks. Kuid on mõeldav töös ka iseseisev peatükk ind. tööviisi pedagoog. ja psühholoogilistest alustest. Kirjeldades oma katseid ja tegelikku tööd peaks autor võimalikult rohkesti illustreerima käsitlust õpilastööde näidetega. Neid tuleb esitada ka lisana töö juures. Ka fotod on väga soovitatavad.

Kirjanduse kasutamisel piisab ehk sellest, mis on loeteldud Teadetes nr. 3.

10. *Minu rühmatöö praktikast.*

Kuigi teema nõuab eeskätt õpilaste rühmatöö tegeliku korralduse kirjeldust, ei oleks liigne tuua alguses rühmatöö pedagoogilised alused.

Tegelikus osas, mis võib piirduda teatava aine ja klassiga või haarata küsimust laiemalt, — nii kuidas tegelikult töötatakse, — tuleks näidata rühmade moodustamisviisi, kirjeldada töötamisviisi välisest ja meetoodilisest küljest, anda töötulemuste hinnang.

Peale selle tuleks vaadelda üksikute õpilaste käitumist ja töötamisviisi rühmatöös (kes püüavad juhtida? kes on passiivsemad? omavaheline läbisaamine? suhted teiste rühmadega? jne.).

Vaatlusi toimetada 2 järgus: 1) üldisi tähelepanekuid, mis võimalikult kohe protokollitakse eri vihku; 2) rühmade tegevus minutiprotokollina. Selleks korraldatakse töö nii, et õpetajal ei tuleks tunni kestel mingisuguseid seletusi anda, — ta vaid vaatlaks terve tunni ja protokolliks oma tähelepanekuid iga minuti järele. Õpilasi protokollis nimetada ainult eesnimega või koguni varjunimega. Üldist vaatlust jätkatakse kogu aeg; minutiprotokollimist teha 2—3 korda õppeaasta kestel, — üks kord enne jõule, 1—2 korda pärast uut-aastat. Protokollid ja vaatlusvihud lisatakse materjalina tööle, kokkuvõtted ja tõlgitsused nendest aga kuuluvad töö põhiossa.

Töötulemusi on väga soovitatav illustreerida õpilaste töödega ja fotodega.

Kirjandust: Joh. Käis, Isetegevus ja ind. tööviis. E. Köhler, Aktiivsuse-pedagoogika (ilmub 1938. a. lõpus).

11. Psühholoogilised vaatlused ühes klassis.

Selle töö jaoks võiks kasutada (kui ei ole käepärast teisi töövahendeid): 1) Joh. Käis, Vaatluskava õpilase individuaalsuse tundmiseks. „Töökool“. Hind 15 snt.

2) Sama. Õpilase individuaalsuse vihik. Hind. 10 snt.

Mainitud vihkudes on antud ka üksikasjalikumaid seletusi vaatluste korraldamiseks.

Sellele lisaks tuleks vaadelda klassi 2—3 korda minutiprotokollis valmistamiseks, nagu eelmises töös. Sobivad tunnid selleks oleksid joonistamine,

vaba kirjand või mõni iseseisev (kontroll)töö ühes või teises aines, õpetaja võiks täiesti segamata vaadelda.

Töö sellele teemale sisaldaks vaatlustöö üldise kirjelduse ja kokkuvõtted vaatlusmaterjalist. Kokkuvõttes peaks selgitama, kuivõrd aitas vaatlustöö paremini tunda ja mõista õpilasi, eriti „murelapsi“. Ka lahendamata jäänud küsimused ühe või teise õpilase käitumise suhtes tuleks esitada töös.

Tööle lisatakse vaatlusvihud, protokollid ja muu toores materjal. Fotod lastest — klassist — on soovitatavad.

12. Intelligentsuse-testi ja õpetaja hinnangu võrdlus.

Töö mõte on selles, et harilikult ei ühti hästi testide tulemused õpetaja hinnanguga, mis tehakse pideva koolitöö ja -elu põhjal. Lahkumineku vajavad lähemat uurimist ja selgitust.

Eelharjutusena Teadetes nr. 3 täpsemalt sõnastatud teemale tehtagu õpetaja hinnangu ja mõne aine kontrolltesti võrdlus, näiteks 1. poolaasta lõpus (võib ka hiljem korrata). Reastada õpilasi teadmiste järgi on palju kergem kui reastamine tähelepanu, täpsuse ja püsivuse, mõtteselguse ja kombineerimisvõime järgi (seda just mainib teema, sest Koskenniemi—Käisi testis on töö nr. 2 — tähelepanu, nr. 1 ja 3 — mõtteselguse ja nr. 4 — kombineerimisvõime selgituseks).

Et õpetaja suudaks reastada oma klassi õpilased tähelepanu, mõtteselguse ja kombineerimisvõime poolest, tuleb õpilasi ses suhtes pikemat aega vaadelda. Selleks on soovitatav kasutada eelmises töös mainitud „Vaatluskava“ ja „Õpilase individuaalsuse vihkut“.

Kui klass on suur (üle 30 õpilase), siis tuleb reastamine järkjärgult teostada.

Esiteks jagada õpilased vaadeldava omaduse poolest 3 või 4 rühma (väga head-tublid-arenenud, head..., keskpärased, nõrgad, arenematud).

See saavutatud, tuleb vaadelda iga rühma õpilasi eraldi ja neid võrrelda, et oleks võimalik teostada reastamine täpsemalt.

Esimene, 3—4-astmeline rühmitus tuleks teostada 1—2 kuu jooksul, teine — võimalikult 1. poolaasta lõpus. Esialgset reastust kontrollida veelgi edaspidises. Töö lihtsustamiseks võib ka mõtteselguse ja kombineerimisvõime liita üheks ülesandeks.

Test tuleks sooritada mitte enne kui veebruaris. Testi täpne juhatuskiri on saadaval koos testiga ja temast tuleb kinni pidada.

Testi ja vaatluste võrdlus, lahkuminekute selgitamine (tarbe korral täiendavate vaatluste abil) oleks töö viimane järk.

Vaatlusmaterjal ja testivihud lisatakse töö juurde.

Intelligentsuse-testidest ilmub 1. jaanuariks 1939. a. raamat: M. Koskeniemi „Intelligentsuse uurimise meetodid“, kuid vaatlustöid tuleb alata kohe sügisel.

Testi juhatuskiri ja testikavad muretseda „Töökoolist“.

J o h. K ä i s (Tartu, Tähe 77—3).

13. Vähemalt 3 õppejutu protokoll õpilase väljenduste analüüsiga.

Töö eesmärgiks on selgitada küsimust, kuidas õppejutt võimaldab individuaalset, isikupärast väljendust, arendab seda võimet, peegeldab õpilaste huvisid, loob klassis ühise töömeeleolu, paneb õpilasi mõtlema sügavamalt kui see on võimalik õppeküsimuse abil jne.

Ideaalne oleks õppejutu stenografeerimine. Kuid sellele on vähe lootusi ja toimida tuleks järgmiselt:

Protokollijaks ei saa olla õpetaja — õppejutu juhtija. Seda peab tegema teine isik, soovitatav oleks muidugi kaasõpetaja, kuid võib ka kasutada mõne teise, õpilastele siiski mitte võõra isiku abi.

Enne uurimisprotokolli koostamist tuleks vähemalt 2 eelprotokolli valmistada, et tööga harjuda.

Töös võib olla mitu eri sihti; näiteks:

1) uuritakse õppejuttu ühes ja samas klassis, ühes

ja samas aines (nooremal astmel koduloolises vaateõpetuses);

2) õppejutt teostatakse küll ühes ja samas klassis, kuid eri aineis;

3) õppejuttu uuritakse ühes ja samas aines, kuid eri klassides.

Võib piirduda ka ainult ühe sihiga.

Igal juhul peavad õppejutu juhtijaks ja protokollijaks ühed ja samad isikud olema.

Samuti tuleb saavutada olukord (eelharjutuste abil), et lapsed esineksid täiesti rahulikult, loomulikult ega tunneks selles mingit „katset“.

P. 1. mainitud juhul protokollitakse õppejutt pike-mate vaheaegade järele (sügisel, talvel, kevadel). P. 2 ja 3 kirjeldatud töökorraldusel toimub protokollimine võimalikult väiksemate vaheaegadega, kuid protokollimist on soovitatav hiljem korrata.

Protokollide analüüsil peetakse silmas tööjuhatuse alguses mainitud vaatekohti. Peale selle pööratakse tähelepanu ka üksikute õpilaste kujutlus- ja sõnavarale, fantaasiale ja teistele iseloomu omadustele, nii palju kui need ilmnevad õpilaste väljendustes.

Protokollid lisatakse kokkuvõtte juurde. Foto klassist õppejutu ajal (mitte protokollimise ajal) on soovitatav.

Kirjandust: Joh. Käis. Isetegevus ja ind. tööviis. Teel töökoolile I, II, ja VI. Üldõpetus Rakvere õpet. seminari harjutuskoolis, lk. 155—193.

B. Rea (aadr.: Alajõe ag.).

II TEEMA.

I rühm.

Eesti kirjandus.

1. Lühijutu üksikasjalik käsitus algkoolis.

Valitud lühijutu käsitus põhinegu täiel määral isiklikel tähelepanekuil. Õpetaja kirjeldagu üksikasjalikult, kuidas ta selle lühijutu klassis läbi võttis.

Kirjandust: Joh. Käis, Uusi teid algõpetuses IV, 1. osa. R. Reiman, Emakeel. „Töökool“.

V. Altoa, Kirjandus eesti koolis. „Kasvatus“ nr. 1 — 1937.

H. Rajamaa, Eepilise pala käsitusmeetod. „Kasvatus“ nr. 2 — 1937.

K. Mihkla, Kirjanduse käsitus progümnaasiumis ja reaalkoolis. „Kasvatus“ nr. 5 — 1938.

2. Missugused A. H. Tammsaare ja A. Mälguteosed sobivad kas tervikuna või osaliselt koolilektüüriks.

On soovitav, et õpetaja mõlema autori tähtsamad teosed läbi loeks ja sealt õpilastele sobivad palad välja valiks. Neid palu tuleb kas klassis või kodus lugeda lasta, et selgusele jõuda, kuidas nad õpilasi huvitavad ja missuguseid elamusi ning mõtteid nad õpilastes tärgatavad. Saadud muljeid kirjeldatagu iga pala puhul.

Kirjandust: K. Mihkla, A. H. Tammsaare elutee ja looming. Noor-Eesti.

Ajakirjad „Eesti Kirjandus“, „Looming“ (A. Mälgu kohta criti nr. 6 — 1936) ja „Varamu“.

K. Mihkla, (Tallinn, Poeglaste Gümnaasium, Vabaduspuiestee 2).

Keeleõpetuse teemade 1—3 puhul pöörduda lektori poole: H. Rajamaa (Lihula, keskkooli juhataja).

4. Kirjavigade uurimine.

1. Uurimisele võetagu vähemalt üks klass 3.—6. õppeaastal.

2. Uurimise aluseks olgu a) etteütetus ja b) vaba kirjand õpetaja antud teemale, nagu see harilikult toimub emakeeleõpetuses.

3. Uurimise otstarbel korraldatakse need tööd vähemalt 2 korda poolaastas 1938./39. a. Õpilastele olgu töö harilikuks ülesandeks, uurimisest neile teatada ei tule.

4. Etteütluscks valib õpetaja teksti, mis tema arvates on sobiv harilikuks kontroll-etteütluks vastavas klassis. Teksti valikul või koostamisel tuleb silmas pidada allpool loendatud vigade liike.

Etteütluks ulatus: 3. õppeaastal — u. 60 sõna.

4.	„	70	„
5.	„	80	„
6.	„	90	„

5. Kirjand olgu 3.—4. klassis u. 2 vihulehekülge, à 12—15 rida; 5.—6. klassis u. 3 lk. à 15—18 rida.

6. Esinenud vead liigitatakse järgmiselt (silmas pidades tähtsamaid ja sagedamini esinevaid vigu):

3.—4. õppeaastal.

1. Tähtede või sõnade vahelejätmine.
2. Tähtede ümberpaigutamine (näit. *mask* pro *maks*).
3. Lõpetamata sõnad.
4. Sõnade poolitamine üleviimisel.
5. Kahekordne täht ühesilbise sõna lõpul.
6. Kahekordne täht sõna keskel.
7. *-d* ainsuse ja mitmuse nimetava lõpul.
8. *-d* ja *-t* ainsuse osastava lõpul.
9. *-b*, *-d*, *-te* pöörd sõnade lõpul.
10. *-b*, *-d*, *-g* *-s*-tähe ees.
11. Liide *-gi* ja *-ki*.
12. *h*-sõna algul.
13. Kirjavahemärgid.
14. Muud vead (liigitada omal soovil).

5. ja 6. õppeaastal.

1. Tähtede või sõnade vahelejätmine.
2. Tähtede ümberpaigutamine.
3. Sõnade poolitamine.
4. Ainsuse osastav.
5. Mitmuse osastav.
6. Mitmuse omastav.
7. Liide *-gi* ja *-ki*.
8. *h*- sõna algul.

9. *i*-mitmus.
10. Lühike ülivõrre.
11. *-da* tegevusnimi.
12. Umbisikulise tegumoe olevik, jaatav.
13. Sama, eitav.
14. Umbisikulise tegumoe mineviku kesksõna.
15. Käsikiva kõneviisi 2. pööre.
16. Lahku- ja kokkukirjutamine.
17. Kirjavahemärgid.
18. Ebaõige sõnade järjestus.
19. Muud vead (liigitada omal soovil).

VIGADE ARVESTUSTABEL.

(kokkuvõtte iga klassi jaoks eraldi.)

Töös tuua küllaldaselt tüüpiliste vigade näiteid. Peale selle vastata küsimustele:

1. Missuguseid kirjatöid ja harjutusi kasustatakse koolis (igas klassis eraldi)?

2. Missuguseid tööraamatuid ja töövihke tarvatakse selleks?

3. Missuguseid kirjalikke harjutusi koostab õpetaja ise?

4. Kas kasutatakse ka õpilaste kaasabi kirjatööde läbivaatamisel? Jaataval korral — missugustel töödel? kuidas?

5. Kas kasutatakse õpilaste omakontrolli? Jaataval korral — missugustel töödel? kuidas?

6. Missuguse vahendiga märgitakse vead?

7. Kuidas märgitakse a) õigekirjavead,

b) puuduvad või liigsed kirjavahemärgid,

d) puuduvad tähed, sõnad, liigsed tähed, sõnad,

e) ebaõige sõnade järjekord,

f) mõttelt segased laused,

g) stilivead.

8. Missuguseid erimärke (korrektuurimärke) tarvatakse tööde parandamisel?

9. Mis märgib õpetaja temalt läbivaadatud töö lõpus?

10. Mida arvestatakse hinnangul?
 11. Kas eristatakse vigade suurust? Jaataval korral: missugused vead on 2 — 1 — $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{4}$ punkti.
 12. Kas scletatakse õpilaste vigu — millal? kuidas?
 13. Kus parandatakse vigu?
 14. Kuidas parandatakse vigu?
 15. Missugusel korral nõutakse töö ümberkirjutamist?
 16. Missuguste vigade parandust ei nõuta?
 17. Kas kontrollitakse parandusi? Jaataval korral — kuidas?
 18. Kas on selgitatud vigade põhjusi? Jaataval korral — mis osutub vigade sagedamaks põhjuseks?
- Kirjandust: K. Sorainen, Vigade psühholoogia. „Kasvatus“ 1938 — 6. Joh. Käis, Kirjavigade uurimisest. „Kooliuuenduslane“ 1937 — 10.
5. ja 6. töö — vt. allpool III rühm, töö 3 ja 4.
- Joh. Käis.

II rühm.

1. Füüsika-katsete korraldus minu koolis.

Töö andku üsna selge ülevaate füüsika-katsete korraldusest, sisaldagu sooritatud katsete nimestiku (demonstratsiooni-katsed, rühmiti sooritatud, individuaalsed katsed), toogu tööjuhatused, kui neid koostab õpetaja ise. Siis veel: katsekorralduse eeldused — klassi sisseseaded; katseriistad (mis puudub HM-i normaalnimestikust?). Missuguseid raskusi esines katsete korraldamisel ja füüsika õpetamisel üldse.

Õpilaste töödest võib esitada kas 1—2 õpilase katsekirjeldused töövihus, või iga katse kirjeldus eri lehel. Fotod tegelikust tööst on soovitavad.

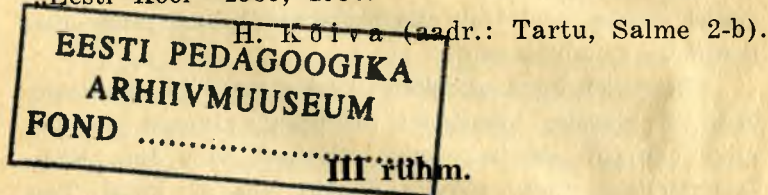
Kirjandust: Joh. Käis. Looduseõpetus algkoolis I (vt. Teel töökoolile IV) ja II („Looduse“ kirjastus). Uusi teid algõpetuses IV, neljas osa: E. Kilksõn. Füüsika-katsed. „Töökool“.

E. Kilksõn (aadr.: Tehnikaülikool, Tallinn),
J. Lang (aadr.: Linnakoolivalitsus, Tartu).

2. Meie kooli aed ja tema asutamislugu.

Peale teemas otseselt näidatud sisu on soovitatav eriti selgitada, mil määral saavad õpilased töötada aias, kuidas toimuvad suvised tööd, aia majanduslik külg. Plaanid, joonised, eelarved, fotod väga soovitavad.

Kirjandust: „Kasvatus“ 1933, 1935, 1938.
„Eesti Kool“ 1935, 1936.

1. Üldõpetuse probleem eestikeelses pedag. kirjanduses.

Et see töö põhineb ainult kirjanduslikel allikail, ei vaja ta ligemat selgitust. Töö peab siiski hõlmama ajavahemiku 1922—1938. Vanematest aastatest leidub materjali „Kasvatuse“ vastavaist aastakäikudest, muu kirjandus on loeteldud Teadetes nr. 3, lk. 10.

2. Minu töökava üldõpetusena.

See töö teataval määral sarnaneb töökavaga, mida nõutakse õpetajailt õppeaasta alguses. Kuid erinevus oleks selles,

1) et töö ei tule jaotada otse kuude ja nädalate järgi, vaid iga teema juures märgitakse ainult käsitluse kestus päevades;

2) samuti näidatakse iga teema alaosa juures, kui palju aega nendele määratakse (näit. õppejutt 30 min., arvutamine 1 t. jne.);

3) alaosadele antakse küllalt täpne sisu (lugemispala pealkiri, harjutusülesanded, arvutuse arvuväld, ülesannete tüübid jne.).

Töö välise vormina oleksid soovitavad kõrvu asetatud lahtrid üksikute ainealade jaoks. Liitklassides võib piirduda ühe klassi tööga, kuid parem oleks 2 klassi töökava.

3. Õpilase lugemiskiirus ja andekus.

Õpilaste andekuse määramisel võib lähtuda koolitunnistustest ja reastada õpilasi näit. hinnangute üldsumma järgi (võib jätta arvestamata ained, mil pole tähtsust andekuse küsimuses, näit. usuõpetus, võimlemine). Kuid on soovitav parandada või kontrollida saadud reastust õpetaja enda üldhinnanguga õpilase andekuse kohta, sest võib olla andekaid õpilasi mitte just parimate numbritega.

Siis tuleb leida andekate, keskpäraste ja väheandekate % klassis, kasutades mediaani, alumist ja ülemist kvartiili saadud reas. (Sellest vt.: Joh. Käis, Isetegevus ja indiv. tööviis, lk. 161, või: G. Reial, Test kontrollimis- ja hindamisvahendina.)

Lugemiskiirust uuritakse testi abil. Selleks tuleb valida lugemispala, mis oleks täiesti tundmatu kõigile õpilasile. Et saada seesugust ainet, võib hankida kohalikust ajalehetalitusest küllaldaselt arvul vanu ajalehti (muidugi üks ja sama number), kus leiduks sobivat lugemisainet, näiteks joonealune veste, romaani katkend jne. Peab arvestama teataval määral õpilaste arenemist, et pala sisu ei oleks liiga raske. Kuid pala võib siiski raskem olla kui emakeeletunnis käsitletav aine. Pala pikkus peaks olema nii suur, et paremal lugejal kuluks vaid 4 minutit. Seda tuleb selgitada eeltestiga. Kuid eeltest ei tule sooritada terve klassiga: võetagu vaid paar parimat lugejat. Iseendast mõistetavalt ei võid anda eeltestiks sama pala, mis tuleb testimiseks.

Testi läbiviimiseks koostada täpne juhatuskiri, mille eeskujuks (vastavate muudatustega) võib olla juhatuskiri M. Koskenniemi — Joh. Käisi intelligentsuse-testi jaoks (vt. lk. 10). Testi lõpetamise käsu järele tõmmatakse püstkriips sinna kohale, kuhu lugeja jõudis.

Tähtis on saavutada testimisel täpne algus ja lõpp. Mingeid erisandeid lugemisel (näit. tundmata sõnade märkimine jm.) ei anta.

Testi kokkuvõttes arvutatakse iga õpilase kohta silpide arv läbiloetud tekstis, siis ka a e g (sekundites) 1 silbi kohta.

Arvud kujutatakse kõverana, nagu see näidatud raamatus: I setegevus ja individuaalne tööviis, lk. 160. Samuti leitakse mediaan, alumine kvartiil (silpide arvu puhul aeglased lugejad) ja ülemine kvartiil (kiired lugejad).

Lõpuks koostatakse tabel, milles on näidatud %%-des andekate, keskpäraste ja väheandekate õpilaste arvaldi kiirete, keskmiste ja aeglaste lugejate hulgas. (Sellest saab lugeda ka minu loengutest aabitsa-kursuse kohta.)

Test tuleks korraldada kaks korda (enne jõulu ja kevadepoolle). Lõppkokkuvõtte tehakse siis mõlema testi summeerimisel.

See ülesanne sobib kõigile klassidele algkoolis. Piirduda võib ka ühe klassiga, kuid kahe klassi uurimine oleks eelistatavam.

Testi tekstid, testi juhatuskiri, eeltesti kirjeldus lisatakse töö juurde.

4. Lugesitakistusi minu klassi õpilastel.

Lugesitakistusi leiame lugemisvigadest, mis ei teki mitte puudulikust lugemisoskusest, vaid enamasti mõnest psüühilisest tegurist. Näited: teatavate tähtede vahelajätmine või võõriti lugemine, tähtede või silpide ümberpaigutamine, ühe tähe asendamine teisega, kogelemine jne.

Töö algab lugemisvigade hoolsa jälgimisega ja registreerimisega. Materjal kogutakse eri vihku, kus on iga õpilase jaoks omaette lehekülge. Vigade registreerimisel märgitakse ka kuupäev ja lugemispala pealkiri, samuti lugemisliik (harjutus-, kontroll-lugemine).

Lugemisaineks vigade jälgimisel võib olla õpitav või kontrollitav lugemispala, kuid peale selle on soovi-

tav vahete-vahel lasta lugeda ka vähem tuttavaid palu, — siis ilmneb vigu rohkem.

Tuleb võrrelda kõne- ja lugemisvigu.

Materjali koguda terve aasta jooksul. Vead tulevad liigitada, arvestada ja kujutada kõverana või diagrammina. Hiljemalt teise poolaasta algusel tuleb hakata selgitama lugemistakistuste põhjusi, et neid võimalikult ka kõrvaldada. Siin tuleb abi otsida kooliarsilt, kes võib kindlaks määrata, kas ei ole lapsel defekte kõneorganites.

Edasi tuleks selgitada koduseid olusid, kas ei peitu seal lugemistakistuse põhjusi. Ka sõbralik vestlus õpilasega võib selgitust ja parandust tuua.

Töös esitatakse kogu uurimiskäik, samuti kogutud materjal vigade ja lugemistakistuste kohta.

Töö on paremini läbi viidav kolmes alamas klassis.

J o h. K ä i s (Tartu, Tähe 77—3).

5. Üldõpetuslike teemade üksikasjalik käsitus

ühes õppejutu protokolliga (üksikasjaliku kirjeldusega) ja 2—3 õpilase töödega.

Teemade käsitluse laad võiks olla umbes sama, nagu kursuste loenguil. Üksikute töövõtete ja -ülesannete esitus üldskeemina on tarvilik nii üksikklassis kui liitklassis. Eriti soovitav on selgitada järgmisi küsimusi: siht ja ülesanded, mida tahetakse saavutada; millest need on tingitud (kooliümbrus, õppekava, õpilaste huvi jne.), üksikute õppeainete sidumine ja käsitus; töövahendid jm.

Kirjandus on loeteldud Teadetes nr. 3, lk. 10.

O. R o o t s i (aadr.: Senno ag.),
V. O r d l i k (linna-alkool, Kuressaare)

IV rühm.

Erilisi tööjuhatusi ei ole.

L. P ä r l (aadr.: Tallinn, Õpetajate seminar),

H. V a m m u s (Tallinn, Vabriku 24—1).

V rühm.

Töökorraldus on antud Teadetes nr. 3.

J. E s t a m (aadr.: Tartu, Vabriku 5—1),

J. S i l v e t (Tartu, H. Treffneri gümn.).

Soome keel.

Soome keele edasijõudnute rühma päämiseks kor-
rata ja iseseisvalt läbi töötada:

1. Sõnavara omandamiseks sõnaraamatu abil lu-
geda „Kultarukki“ ja Joh. Aaviku „Praktilise soome
keele õpiku“ lõpul olevad lugemispalad (lk. 162—171).

2. Grammatikast vormiõpetus (nimisõnade ja pöörd-
sõnade muutmise, omadussõnade võrdlemine, ase-
sõnad): Joh. Aavik „Praktiline soome keele õpik“
§§ 1—39, 62—67, või: L. Kettunen §§ 1—187, ja Aaviku
õpikust lisaks verb § 67.

J. K ä o s a a r (aadr.: Tartu,

H. Treffneri gümnaasium).

Täiendusi ja parandusi kursuslaste nimestikus.

Kursuste tööst on korralikult võtnud osa ja jäävad
nimestikku (Teadetes nr. 3 eksikombel nimestikust
kustutatud):

1. Ikmelt, Edith
2. Kaalep, Anna
3. Kadaja, Elmar

4. Lanno, Magda
5. Plaan, Eduard
6. Prima, Endel

7. Rütli, Aksel	10. Urbus, Hilda
8. Ulpus, Vilhelmiine	11. Valgma, Aat
9. Urbus, Anette	12. Vardja, August

Registreeritud kursustena:

1. Annioti, Õie — III rühm	5. Kull, Aadu — III
2. Hasselgren, Hilda — III	6. Levandi, Hilja — III
3. Ilisson, Marie — V	7. Puskar, Emilie — IV
4. Kaur, Hedvig — III	

Soome keele õppijate hulka arvatud (*-edasijõudnute rühmas):

*1. Enelo, P.	9. Peinar, M.
2. Ilomets, Jaak	*10. Puusepp, E.
3. Kipper, V.	11. Savi, L.
4. Küppar, Erika	12. Tilga, A.
5. Laurits, M.	13. Tivik, E.
6. Maasing, S.	14. Tsirnask, R.
7. Oras, N.	15. Vaher, M.
8. Ordlik, V.	

Muudatusi rühmade koosseisus.

Arvatud 1-sse rühma.

1. Greinert, M.	5. Marjak, Ed.
2. Kalviste, H.	6. Viires, H.
3. Kaptén, L.	7. Völma, H.
4. Liiv, A.	8. Völma, Joh.

Arvatud 2-se rühma.

1. Jalakas, Hilda	4. Lahi, R.
2. Kiisk, A.	5. Oberpal, A.
3. Kont, Joh.	

Arvatud 3-ndasse rühma.

1. Almers, A.	7. Rinne, A.
2. Hint, L.	8. Roomets, A.
3. Leosk, E.	9. Saare, J.
4. Muks, A.	10. Siilak, M.
5. Poom, Al.	11. Vilismäe, J.
6. Raidaru, A.	12. Vähi, E.

Arvatud 4-ndasse rühma.

1. Aleksejev, Pelagia	3. Kõivomägi, A.
2. Ilomets, Jaak	

Kirjakast.

1. Ajapuudusel jäi vastamata järgmine küsimus: Teie rõhutasite omas loengus, et tuleb anda 3—4 kl. vabatöid ja valikuks mitu teemat. Läänud talvel oli mul pikem kõnelus kooli revideerimise puhul inspektoriga, kes rõhutas, et õpilastele tuleb anda kindel kava-raam, mille järgi nad töötavad, et mitte kalduda teemast kõrvale. Millised on Teie arvamused selle kohta?

Vastus: Kirjeldatud olukorda täpselt tundmata ei saa kategooriliselt vastata. Vaevalt saaks keegi kooli revidentidest eitada tööteemade valikut, kui üht tähtsat võimalust kaasaegses koolitöös. Teiselt poolt ei ole õige arvata, et kõik koolitöö peaks ainult vabalt valitav olema.

2. Pärast kursuste lõppaktust leidis kirjakastis veel üks arvamus näitetundide kohta, mida ma ei saanud enam kursuslastele esitada. See arvamus ei sisalda aga midagi näitetundide sisu ja töö korralduse kohta, vaid on lühidalt kokkuvõetult järgmine: see ja see lektor ei ole arvustajale küllalt autoriteetne ja see-pärast olevat näitetund temale igav olnud!

Joh. Käis.

Kokkuvõtteid ja ülevaateid

kursuste tööst ilmub „Õp. Lehes“. Samuti jälgigu kursused „Kasvatuse“ ja „Kooliuuenduses“ ilmu-
vaid loenguid. A a b i t s a k u r s u s e kokkuvõte ilmub
16. skp.

Trükivigade õiendust.

„Teadetes“ nr. 3, lk. 11 tuleb lugeda: Koivulehto, S.
(mitte Koivolehto, S.), Mardus, Juho (mitte Markus, J.).

Trükitud 6. sept. 1938.